

عنوان مقاله:

باز شناسی مبانی مشترک نظری و ساختاری رسانه های شنیداری و تاریخ شفاهی

محل انتشار:

تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 25، شماره 16 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ویدا همراز - استادیار دانشگاه صدا و سیما

سیاوش مقدم چرکاری - کارشناسی ارشد تهیه کنندگی رادیو دانشگاه صدا و سیما

خلاصه مقاله:

بر اساس یک سنت دیر پا، تاریخ نگاران به طور کلی نتایج تحقیقات خود را به صورت مکتوب به جامعه ارائه می دهند و دستاوردهای مبتنی بر تاریخ شفاهی نیز تا کنون دست کم در ایران تحت تاثیر این سنت بوده است. اما نکته فراموش شده آن است که تاریخ شفاهی به لحاظ نظری و ساختاری با رسانه های مبتنی بر صوت مانند رادیو وجوه مشترک بیشتری دارد تا رسانه های مکتوب و این دو در مراحل مختلف تولید و سپس انتشار دستاوردهای تحقیقی می توانند به یکدیگر یاری رسانند. اگرچه عده ای عقیده دارند هدف از تولید و مصرف تاریخ شفاهی در رسانه و در ارشیو متفاوت است اما صرفنظر از این تفاوت‌های جزئی که آن هم در سال‌های اخیر دستخوش تغییر شده است می توان مبانی مشترک میان این دو یافت. این مقاله با تکیه بر جدیدترین منابع در مورد تولیدات رسانه های شنیداری بویژه رادیو در حوزه تاریخ شفاهی به تبیین راهکارهای مطلوب در تعامل بین رشته ای تاریخ شفاهی و رسانه رادیو می پردازد. کلید واژه ها: رسانه های شنیداری - تاریخ شفاهی - روایت - مصاحبه - صدا.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: رسانه های شنیداری، تاریخ شفاهی، روایت، مصاحبه، صدا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864060>

